

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J. K., 2/ Ing. F. B.**, obaja zastúpení advokátom Mgr. I. F., PhD., proti žalovanému **Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. P-4564/2006 zo dňa 18.septembra 2006, konajúc o odvolaní žalobcov v prvom a druhom rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 398/2006-83 zo dňa 19.septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 398/2006-83 zo dňa 19. septembra 2008 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 2S 398/2006-83 zo dňa 19. septembra 2008 zastavil konanie o žalobe žalobcov proti rozhodnutiu žalovaného č. P-4564/2006 zo dňa 18.septembra 2006 v spojení s č. LPO-1533/2004/SI zo dňa 19.júla 2004; žalobcom vrátil súdny poplatok každému po 9 800,-Sk (325,30 €) prostredníctvom Daňového úradu L. M.; žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Podľa názoru krajského súdu ide o rozhodnutia, ktoré nemožno preskúmať súdom v správnom súdnictve. Argumentoval ustanovením § 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, na základe ktorého žalobou v správnom súdnictve možno napadnúť len rozhodnutia správnych orgánov, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktoré sa ich priamo dotýkajú. Takýmto rozhodnutím nie je rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým nevyhoveli protestu prokurátora (ako v tomto prípade) ani následné druhostupňové rozhodnutie o zrušení rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora. V danom prípade žiadne z napadnutých rozhodnutí samo osebe nezakladá, nemení ani nezrušuje oprávnenia a povinnosti žalobcov a vecne nejde

o rozhodnutie priamo sa vzťahujúce na právo žalobcov, pretože nejde o rozhodnutie vo veci samej. Preto s poukazom na ustanovenie § 248 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku konanie zastavil. O vrátení súdneho poplatku rozhodol podľa ustanovenia § 11 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu podali žalobcovia v prvom a druhom rade v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhli uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Sú toho názoru, že zastavením konania krajský súd rozhodol v rozpore s princípom generálnej klauzuly uplatňujúcej sa v konaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov, nesprávne interpretoval ustanovenia § 250d ods. 3 prvá veta v spojení s § 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a poukázali na skutočnosť, že preskúmaným rozhodnutím sú ich práva a právom chránené záujmy priamo dotknuté. Nakoľko napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je svojou povahou rozhodnutím uvedeným v ustanovení § 248 Občianskeho súdneho poriadku a nie sú splnené ani ďalšie zákonom predvídané možnosti zastavenia konania bez prejednávania veci samej, žalobcovia sa domnievajú, že krajský súd sa v rozpore s výslovným a jednoznačným znením príslušného právneho predpisu de facto odmietol ich žalobou zaoberať. Poukázal na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci *Le Compte* z roku 1983, A-58, § 29, podľa ktorého zainteresovaná osoba, ktorej práva sú garantované Dohovorom, musí mať možnosť napadnúť akékoľvek rozhodnutie na súde v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcov v prvom a druhom rade nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, aj keď z iných dôvodov ako uvádzali žalobcovia v odvolaní. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Orgánmi verejnej správy sú orgány štátnej správy, orgány

územnej samosprávy, orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby a fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiam musia byť vydané v správnom konaní, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb a právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb a právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 2, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Účastníkmi konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) sú žalobca a žalovaný (§ 250 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku).

Zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, bola s účinnosťou od 15. októbra 2008 v ustanovení § 250 ods. 1 doplnená druhá veta, ktorá znie: „súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté“. Podľa prechodných ustanovení k úpravám účinným od 15. októbra 2008 sa na konania začaté pred 15. októbrom 2008 použijú predpisy účinné od 15. októbra 2008, ak nie je ďalej ustanovené inak (§ 372p ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že návrhom zo dňa 5. marca 2008, doručeným krajskému súdu dňa 14. marca 2008, navrhli L. B. a M.. B. svoj vstup do konania podľa ustanovenia § 93 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako vedľajší účastníci na strane žalovaného (č. l. 51-53).

Ďalším návrhom zo dňa 12. februára 2008, doručeným krajskému súdu dňa 14. februára 2008, navrhol J. N. svoj vstup do konania podľa ustanovenia § 93 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ako vedľajší účastník na strane žalovaného (č. l. 63).

Krajský súd v Bratislave tieto podania doručil právnomu zástupcovi žalobcov v prvom a druhom rade ako aj žalovanému na vyjadrenie. Účastníci konania reagovali na výzvu podaniami zo dňa 18. júna 2008 a 1. júla 2008, v ktorých nesúhlasia so vstupom L. B., M.. B. a J. N. do konania ako vedľajších účastníkov na strane žalovaného.

Prípustnosťou vedľajšieho účastníctva sa súd zaoberá až vtedy, keď niektorý z účastníkov konania (či už ten, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, alebo druhý účastník) namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. O návrh na neprípustenie vedľajšieho účastníka potom súd rozhoduje uznesením.

Prvostupňový súd má dve možnosti: **1)** o prípustnosti vedľajšieho účastníctva nevydá rozhodnutie, pretože ho žiadny z účastníkov konania nespochybnil a nepodal návrh na rozhodnutie podľa § 93 ods. 2 posledná veta Občianskeho súdneho poriadku, **2)** o prípustnosti, príp. neprípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhodne uznesením, a to v prípade, ak bolo vedľajšie účastníctvo spochybnené niektorým z účastníkov konania a tento podal návrh na vydanie rozhodnutia o prípustnosti, príp. neprípustnosti vedľajšieho účastníctva.

Krajský súd v predmetnej právnej veci o prípustnosti vedľajšieho účastníctva podľa ustanovenia § 93 ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku ani podľa ustanovenia § 250 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku nerozhodol. Dňa 19. septembra 2008 vydal uznesenie č. k. 2S 398/2006-83, ktorým zastavil konanie (ktoré je napadnuté v tomto odvolacom konaní). V úvodnej časti napadnutého uznesenia sa osoby, ktoré navrhujú svoj vstup do konania ako vedľajší účastníci na strane žalovaného (§ 93 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), neuvádzajú, na druhej strane však z pripojených doručení vyplýva, že napadnuté uznesenie bolo doručované aj právny zástupcom L. B., M.. B. a J. N..

Takýto postup krajského súdu vedie k nejasnému postaveniu L. B., M.. B. a J. N. v konaní, t.j. či ich považoval za vedľajších účastníkov na strane žalovaného podľa ustanovenia § 93 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, príp. za účastníkov podľa ustanovenia § 250 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku alebo nie. V oboch prípadoch (§ 93, § 250 ods. 1 druhá veta) ak súd dospeje k záveru, že ich účasť nie je prípustná, vydá o tom rozhodnutie. Ak ich za účastníka konania podľa § 93 považuje a zároveň žalobca a žalovaní nevzniesli proti ich účasti námietky, rozhodnutie vydať nemusí (o čo však v predmetnej veci nejde), ale už s takýmito osobami koná.

Krajský súd v Bratislave pred vydaním rozhodnutia, ktorým konanie skončil, sa nevysporiadal s otázkou vedľajšieho účastníctva podľa ustanovení § 93 ods. 1 v spojení

s § 246c ods. 1 a 250 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. V prípade, že s L. B., M. B. a J. N. nekonal bez vydania rozhodnutia o neprípustnosti ich vstupu do konania, odňal im možnosť konať pred súdom, čím nemohli realizovať svoje procesné práva, ktoré im Občiansky súdny poriadok dáva, najmä nemali možnosť vyjadriť sa k žalobe žalobcov, k vyjadreniu žalovaného, uplatňovať dôkazy, ani sa voči rozhodnutiu odvolať.

Keďže vady konania pred súdom prvého stupňa mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) odvolací súd na ne prihliadol, aj keď ich žalobcovia v odvolaní nenamietali.

Pre toto pochybenie súdu prvého stupňa (odňatie možnosti konať pred súdom) Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.septembra 2008 č. k. 2S 398/2006-83 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/, § 221 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní sa bude Krajský súd v Bratislave zaoberať otázkou vedľajšieho účastníctva podľa ustanovenia § 93 Občianskeho súdneho poriadku, prípadne účastníctva podľa ustanovenia § 250 ods. 1 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku a o prípustnosti, vzhľadom na nesúhlas žalobcov aj žalovaného, rozhodne uznesením.

Právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto rozhodnutí je súd prvého stupňa viazaný (§ 226 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e: Protí tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 29.apríla 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková